

Izhaja vsaki dan.

Tudi ob nedeljah in praznikih ob 5. uri, ob ponedeljkih ob 9. uri zjutraj.

Pesmične številke se prodajojo po 3 novč. (6 stotink) v mnogih tobakarnah v Trstu in okolici, Ljubljani, Gorici, Celji, Kranju, Mariboru, Celovcu, Idriji, Št. Petru, Sežani, Nabrežini, Novem mestu itd.

Oglas je naročbe sprejema uprava lista „Edinost“, ulica Giorgio Galatti št. 18. — Uradne ure so od 2. pop. do 8. zvečer. — Cene oglasom 16 st. na vrsto petih; poslanice, oznarne, javne zahvale in domači oglasi po pogodbi.

TELEFON štev. 1157.

Trst in Slovenci!

Slovenski Narod je prinesel 19. jan. t. l. članek „Slovenci in Trst“, ki smo ga tudi mi omenili in smo jih spomnili, da je dopisnik povedal mnogo umestnega in resničnega. Omenja razvoj in napredok Trsta, Benetek in Reke, ter pravi, da je med temi tremi lukami najbolj napredovala Reka, kar je tudi popolnoma resnično. Tudi Benetke so bolj napredoval, nego Trst, ki je tak raskoč nasadoval, če vpoštovamo, ksko močno je Reka napredovala.

Nadalje omenja, kako je dunajska vlada vpoštovala napredovanje in konkurenco Reke ter je za Trst potrošila mnogo milijonov. Tudi to je res, ali vprašanje je, da li je vrla s tem, da je nekaj potrošila, storila tudi najvažnejši korak, ki je bil potreben, da se Trst povzdiže vsaj na svoje nekdanje mesto, ki je že zavzemal v svetovni trgovini?!

Prvi pogoj za razvoj pomorsko-trgovskega mesta, ali luke, je, da ima pravo geografsko lego, da je luka kolikor močno daleč v kontinent potisnena, da se po morju da daleč voziti, ker se s tem zbljužvjeta kolikor močno prodajalec in kupce ter imata najcenejšo vrednost in ni treba blaga prekladati. Ta pogoj ima Trst v razmerju z imenovanimi mestoma v najboljši meri, ker Trst leži ob Adrijskem morju najbolj na severu. To mu je dajalo tudi dolgo časa prednost, s tem je Trst svoječasno tudi prehitel Beneke.

Toda, ko je dosežen prvi pogoj, je treba, da se ima tudi druge, to se pravi: treba je skrbeti, da se tudi nadalje po kopnem blago vredno preveži, da imajo trgovci tisto udobnost, ki jih naspravlja sposobnost za konkurenco. Tega pa Trst ni imel. Trst vež z notranjimi deželami na jugozahod in zvezna železnica, kar jih ima naša monarhija. Pa to še ni bilo dovolj. Kdor pozna trgovske mahinse, ve, da se daja na železnicah marsikaj doseči, česar dragi nimajo. To pa je umela tudi ogrska vlada, ki je za svoje dežele izposlovala pri južni železnici take udobnosti, kakor jih ni hotela ista železnica tostranski polovici nikdar dovoliti, kar je že madjarskim ždom morala obljubiti, da cestitvancem tega ne da, kar je dala translitvancem. V pojasmilo hočemo omeniti velikanske refakeje, ki so jih imeli za časa, ko je Reka bila proglašena madjarskim pristanščem, in jih imajo še dandanes.

Nadalje je ogrska vlada skrbela, da je morsla južna železnica dovoliti za gotove vrste blaga posebno dolge obroke za svobodo bivanje blaga na kolodvoru. Tako je n. pr. moka na Reki smela letati celih 21 dni, ne da bi treba plačati niti enega solda skladisčarne, medtem ko v Trstu tega ni bilo in je moč, da si je bila nameščena za eksport, smela na kolodvoru šakati le 2 dni kakor drugi navadno blago. In še le čez dolgo časa se je dosegel nekoliko daljši rok enega tedna, ki pa ni imel nobenega pravega

pomena, ker je bilo treba preveč paziti na odhajanje ladij. In, ako je tudi železnica zakrivila, da je blago došlo prepozno v Trst, vseeno ni dovolita daljši termina za svobodo bivanje blaga na kolodvoru. Na Reki pa se kasij tacega ni moglo pripetiti, ker je bilo 21 dni svobodnih, vsakih 15 dni pa je redno odhajal po eden parnik v dolični kraj, kamor se je hotelo izvoziti blago. In ako je železnica kaj zamudila da blago ni prišlo pravočasno na Reko, ni to imelo nobenih slabih posledic, ker je isto od skladisčarne svobodao časalo odhoda prihodnjega parnika. Kaj čuda potem takem, da je vse pošljalo eksportno blago preko Reke? S tem sta se pa tudi dosegla dva namena: Reka se je povzdignila kakor trgovsko mesto in se je povzdignilo reške, oziroma madjarsko plovstvo, kar je omogočilo, da so Madjari izpodričali takozvanii avstro-ogrski Lloyd in si vstanovili društvo »Adria«, ki dela Lloyd grozno konkurenco. Le enega se je naša vlada na tem naučila. Ko je videla, kako šeini stičao postopajo Madjari s svojo »Adrijo«, da mora biti vse madjarsko, kar se drži kakor njihove ladije razna blaga, ki so ga dobivali za prevažanje, ki jim je bilo, seveda, dobrodošlo tudi od Slovanov, pričela je pri Lloydu širiti — germanizem. Kskor da bi bil Lloyd kaka pravčata nemško-vladna institucija in da bi med milijoni, ki jih meče Lloydu v žrelo, ne bilo niti enega groša od slovenskih davkopljevalcev!! Naša vlada je torej imela pač voljo in namen, da stori nekaj za povzdigo trgovine, ker je rešila tedaj falitni Lloyd, ali valed svojega nepraktičnega postopanja ni dosegla ničesar drugega, nego te, da je rešila Lloyd in njegove akcijonarje. Ni pa rešila plove in trgovine, ki bi bila postala gotovo vsa drugačna, če bi jo bil dobil v roke kak praktičen Anglež, ali pa Dalmatinec z vladno podporo, ki jo ista daje Lloyd. In Trst bi bil imel več od nje, nego ima ed Lloyd, ki je postal nekako zavetišče za nekaterje pomorske častnike, protežane in slične ljudi, ki potrebujejo raznih sinekur, da zmorejo v šlovenški družbi igrati vlog v vložkih gospodov.

Ako bi bila naša vlada drugače postala, to se pravi, sko bi bila pravčena, praktična in nepristranska, bi bila takrat, ko se je vsmilila Lloyd, ko se je isti prelevil iz avstro-ogrškega v samu avstrijskega, drugača vredila vse stvari. Lloyd in pa pristanišča ter takozvanih »javnih skladisč«, ki jih je pustila umirati in hirst ravno v tisti dobi, ko bi bili imeli potegniti base transito trgovino. Pozneje je vlada sicer pravčela skladisča, a pustila je gospodariti stare podge, ker se je bala zameriti se gospodijoči stranki. Vlada je torej res vtečnila v razراء korstne naprave lepih milijonov, ali pustila je na krmilu slabe gospodarje, ki so več škodovali, nego pa koristili. Mesto da bi javna skladisča bila res trgovska naprava,

so zopet postala gnjezdo sinekur in irendizma.

S tem, da je vrla dopuščala slabo gospodarstvo tam, kjer je imela pravico vmešavati se in pregledovati poslovanje, je zagrsila mnogo. Sicer pa to navsezadno ni slab princip, toda le pri zavednih in razsodnih ljudeh, ki imajo nekak načrt, po katerem hočejo delati, ki je pa strogo le na gospodarski podlagi. Odkar pa so se Tržačani želi več baviti s politiko, nego pa s trgovino, je naravno, da je ista pričela padati, in izgubili so nekatere vrste blaga, ki je včasih bilo izključno le tukšnja špecjalitet. In glavna trgovina je prešla v tuje — nemške roke! Če je vrla hotela to dosegči, se jej je to popolnoma posrečilo. Le da je s tem Trst spravila na jako nizko stopinjo trgovinstva. Dejstvo, da se n. pr. kava, ki je bila svoječasno eden glavnih tržških predmetov, do Ljubljane uvaža preko Hamburga, nam kolikor toliko ilustruje ves položaj.

Nadalje je potrebno za trgovski razvoj kačega mesta tudi trgovskega naraščaja. Tudi v tem oziru je naša vlada skrbela za Trst. Ali zopet vidimo isto rakan, kakor na vseh vladnih institucijah, kar jih je v Trstu. Že Maria Terezija je bila ustavnova v Trstu trgovsko in navtiško akademijo in je ta zavod najstarejši svoje vrste v vsej naši monarhiji. Na tem zavodu so nekdaj vzgojevali trgovski in pomorski naraščaj in nikdaj se ni izpodikal nad slovensko narodnostjo. Da, ce' hrvaščina se je poučevala. Čim pa je zavladala protislavenska židovska struja in slovenski dijaki niso imeli več miru, je naravno, da so ti poslednji izstali. Nekaj let se je potem še vedno tiskalo na spričevalih med neobveznimi predmeti: »lingua croata«. Ko so pa pred nekaj leti navtiko reorganizirali, je pa izginila še ta zadužba sled nekdanjega namena. Šola je postajala od leta do leta manje obiskovana, da-si je nekdaj bila na dobrem glasu. Še bolgarska vlada je bila poslala še nekaj dijakov, da bi tukaj študirali. Toda ni jim bilo močno izhajati in izginjali so poleg me, tako, da je ed 12 ali 14, kolikor jih je bilo, napisled ostal en sam. In še tani izvršil. Krivda je zopet znano postopanje. Zanimivo je, da za slovenske dijake, oziroma tudi za italijanske, ki bi se bili radi učili hrvaščne, katere kakor mornarji neobhodno potrebujejo, niso hoteli dočiti učne moči, pač pa so vzdrževali tri dijake, ki so obiskovali novo grščino, posebnega učitelja, ki ni usposobljen za noben drug predmet. Vendar pa ve vsaki, še tako zagrizani Italijan, da mu je grščina bore malo potrebna, kak slovenski jezik bi mu pa zelo koristil. In vendar se vlada drži svoje stare navade: le nič slovenskega! Ker smo že pri tej šoli, bodo omenjeno, da imajo Italijani, ki se vedno jočejo, kako jih vlada pritska, dve višji trgovski šoli, od katerih je ena p. pol-

noma državna (v Trstu), ena (v Tridentu) pa ima izdatno podporo; v Trstu samem pa imajo Italijani še navtiško akademijo, ki je nekako pristanišče mire in mornarske častnike, ki nimajo kaveje, a bi se radi poročili.

Ko so ta zavod reorganizirali in odstranili zadnjo sled hrvaščine (kar je storil, se veda, neki bivši mornarski častnik, rodom Dalmatinec), je bila ta šola tako dobro obiskana, da je imela še enkrat toliko profesorjev, nego dajakov v treh tečajih. Na vsega dijaka sta spadala po dva profesorja. Tukaj imamo tudi nekaj, o čemer bi bilo treba razmišljavati in za kar bi bilo treba skupne akcije. Mi nimamo niti ljudskih šol, Italijanom pa vlada kar sili više šole in jih vzdržuje, ko niti obiskovane niso! Ako bi bil pri nas tak slučaj, bi bili tako šolo že davno zaprli.

Da se pa brez ljudskih šol sploh ne moremo držati, to vidimo vsaki dan na lastne oči. Imeli smo in imamo v Trstu lepa trgovska in deloma tudi obrtna podjetja, katerih lastniki so Slovenci. Toda vsled pomanjkanja slovenskih šol se nam odtujejo dotične družine že v drugem kolenu. Na napredok in razvoj naša narodnosti v Trstu je sploh nemogoč mislit, dokler se nam ne dajo možnosti, da svojo mladino obrazimo. Prvi pogoj za nas so slovenske ljudske šole! Na tujih univerzah se nam dajejo komaj 1%, na tujih ljudskih šolah pa izgubljavamo govor 95% naše mladine.

Gospod dopisnik omenja nadalje tudi industrijo in obrti, kar v Trstu sploh niti razvito ni. Tudi tukaj je vlada že napravila prvi korak za razvoj, ali zopet smo tam, kakor popred: obrtna šola je samolaška. V to šolo naj bi pohajali obrtniki, mladi delavec po raznih tovarnah, gojenci sploh. No, to je vendar veliko našega ljudstva. Znano je, da živi v Trstu in okolici najmanje 50.000 Slovencev. Da je pretežna večina teh delavskih slojev, to ve dobro naša vlada. Istotako ve, da so nekatere obrti skoraj izključno naše, kakor zidarstvo, klesarstvo, mizarstvo, pekarstvo itd. In vendar ne dobija za vse obrtni šoli ene učne moči, ki bi znala predavati v našem jeziku kateri si b. di predmet. Sploh pa je škoda kaj govoriti o tržaškem šolstvu. Ista naša hudeča vlada, ki vidi vse prečneje jev nevarnost, trpi tukaj, da dežela niti svojega šolskega zakona nima! V Trstu ti treba hoditi v šoli. Nikdo te ne bo krajan, če ne posilja svojih otrok v šolo. To je seveda vse iz pravidnosti. Ako bi bil zakon in bi se gledalo na to, da bi morali otroci v šolo, bi bilo treba tudi slovenskih šol, ali pa bi merala vlada enkrat jasno reči: Slovenci, vi morate pošljati svoje otroke v italijanske šole! Kajt, iz nemških jih gonijo že sedaj s pretvezo, da so nemške šole le za Nemce in državne uradnike.

PODLISTEK. 118

Prokletstvo.

Zgodovinski roman Avgusta Šenca. — Nadaljeval in dovršil I. E. Tomič.

Prevel. M. C. d.

To sem si rekel sam že stokrat. Ali do sedaj Bog ni uslužil moje prošnje. Da je mrtev, vedel bi vsaj za gotovo, kaj je želim. Trn bi mi ostal v srcu, ali ne bi me mučil večni nemr. Nu, jaz vem, da je živ, da ga ima moj krvnik Prišlin v svojih rokah.

Viš, zaksj ga ne iščeš?

Zastonj, kume, je zmisjal Benkovič z glavo. Neki dijak prosjak mi je sporočil, da je šel na skritem, kako je Prišlin govoril s tatom Martinom o mojem jedincu in je rekel celo, da ga je skril. Poslal sem dijaka, naj mu išče sled. Zastonj, dijak se je povrnil praznih rok. Nič ni izvedel, a jaz sem v dvomu in strahu, ne spim, se tresem, molim in jožem. Kaj stori krvnik želim, kako muči

mojega otroka, dan za danem, trenutek za trenutekom, da se s trpinčenjem otroka maščuje nad meno, ki nisem krv. To mi je grecka rana na mojem srcu. Skoro da sem obovorčil ves svet, vse življenje, ko mene usoda tako krivčeno plačuje. Zagradil bi se pred drugimi ljudmi, niti bi se ne brigal za njihove spore in pravice, delajo nazaj, kar jih je volja. Najraje bi se zakopal v grob se svojo žalostjo.

Ali Živan! Človek si! Ako te je zadelo nesreča, je to božja volja, a Grič ne pozabi nikdar, koliko si trpel za mest. Nu, Bog ti je dal moči, da odvrneš nesrečo od vseh nas. Ali nam boš odrekal pomoč in dopuščal, da bodo vse nesrečni ker si ti nesrečen?

Ne daj Bog! je rekel Živan, dvigivši roko, vem, da nisem samo oče, da sem tudi meščan. Zašem nadvladovati svoje srečo, sodek! Eto me s teboj!

Pod mestnim brdom nasproti Nemški vasi se je dvigala v tistih časih lesena hišica

v eno nadstropje, prava grdoba brez primere in na pol ukopana v breg. Od starine razrušena, se je ulegla, streha se je znižala, greda izkrivile, a pod segaj. Bla je to krčma. Vsi Gričani so jo dobro poznali, ali niso lepo govorili o njej, ker se je v taj hiši gojilo marsikaj sumljivega in grešnega. Stotkrat so bili tam krvavi spori; celo tudi na nože. Kadar-koli se je knhal kak upor, gojito mu je bilo iskati začetka v tej krčmi. Neredko je bil tu kak človek oropan. Sem kaj so zahajali odpuščeni vojski, kupljive ženske brez sramu, tatovi konj, postopači in drug izmešček človeški, ker treba vedeti, da mesto Grič ni bilo v tistih krvavih časih nič čisteje in pobožnejše nego-lje je danes.

Ce tudi je bilo zrno meščanstva zdravo in negrešno, vendar so se v naraščajočem mestu zbirale razne droži ljudstva; a da ni bilo tu samo dobre, ampak tudi grehotne, tega ni treba praviti. Utijalo se je tu in kralo, psovalo in sleparilo, vedelo se je za nečistosti in preštevanja, za poniranje pisem, denarja, priseg, pečati in ojstri zakoni.

mesta, krvave sentencije mestnega sodišča, zapisane v starih kvadernah, pričajo, da so bili to krvavi hudi časi, ki bi bili trebali tudi metle božje. Krčma ni imela posebnega napisa. Krčmar se je imenoval Tomaž in se je rekalo: »Pri Tomažu pod Gričem«. Čudno, da ni mestno svetovalstvo poseglo v to nestricto gnezdo, da-si se je pozil, kaj se goditi. Stari Tomaž je bil besen branitelj mestne pravice. Ko je govoril o tej, penila se se mu usta. Kapiteljsko gospodo je sovražil kakor satane, ali v mestnem okraju je bil zelo pobožen, dajal je za maše, za sveča, obdarjal je javno siromake, hodil na vsako žeganje in peval glasno stozi nos na vsaki procesiji. Mestna oblast mu je očitno gledala skozi prste, ne samo radi brige za domače pravo, niti radi velike pobožnosti, ampak radi tega, ker je Tomaž doznaval za vsako zlo delo v mestu, za vsako namero kapiteljsko, ter je vse zvesto sporočal mestnemu sodniku, na skrivnem seveda, lopovi niti sanjali niso o tem.

(Pride še.)

Edinost

Glasilo političnega društva „Edinost“ za Primorsko.

V edinosti je mod!

Naročnina znaša
za vse leto 24 K., pol leta 12 K., 3 mesece 6 K. — Na naročbe brez dopolnene naročnine se uprava ne ozira. Vsi dopisi naj se pošljajo na uredništvo lista. Nefrankovana pisma se ne sprejemajo in rokopisi se ne vračajo. Naročnina, oglase in reklamacije je pošljati na upravo lista.
UREDNIŠTVO: ul. Giorgio Galatti 18. (Narodni dom.)
Izdajatelj in odgovorni urednik STEFAN GODINA. Lastnik konsorcijskega lista „Edinost“. — Natisnila tiskarna konsorcijskega lista „Edinost“ v Trstu, ulica Giorgio Galatti št. 18.
Ptošno-hranilnični račun št. 652.841.

Ako rekapituliramo pogoje za razvoj Trsta in pa vladno delo, vidimo, da ima Trst geografske, materialne in morske pogoje za razvoj, da dobi z novo zvezo še boljšo in več sposobnost, da postane velik trgovski emporij, toda če se bo delalo vedno le po starem avstrijskem sistemu, bomo imeli mi Slovenci bore malo od tega razvoja, pa tudi Italijani ne veliko. Pač pa se bo jačil nemški živelj, za kar bodo posebno skrbeli Nemci iz Prusije in pa naša vlada. Tako bo most do Adrie dovršen čim preje.

Nekaj malega bi se morda dalo še rešiti, ali na kak način? Slovenci imamo lahko vse pogoje, da bi pričeli kako več trgovsko akcijo, toda nedostaje nam eden glavnih faktorjev: minimo trgovsko naboljšenih ljudi. Nämamo trgovske naravnosti. Koliko Slovencev se je že vspelo na višek gmotnega stanja: bodisi, da so to dosegli na podlagi ptuje naobrazbe, bodisi s samouštrom! Ali dejstvo je zopet, in sicer žalostno dejstvo, da take močne in velike trgovske hiše niso ostale več naše, ker so otreli takih trgovcev bili vzgojeni v tujem, nam celo sovražnem duhu. Od todi toliko močnih trgovin in bogatih hiš, ki imajo slovenska imena, seveda več ali manje spake draua. Vrhnu tega pa imamo Slovenci to prisaso hib, da posiljamo svojo deco le v gimnazije. Lahko rečemo, da, kar imamo više posvetne inteligence, so to po 90% taki, ki so bili prvotno poslani v šole, da bi postali gospodarji. Za jurista, medicinca ali profesor je noben kmet ni postal svojega sina v šole; v izkozvane strokovne šole, ali na realke pa že celo ne! Za trgovske više šole pa do pred nekaj let še vedeli nismo, in ako je kdo prišel na kak tak zavod, se je to zgodilo le, ker je že havariral povsod drugod. Pozno še le so se nam začele odpirati oči in smo pričeli uvidevati, da je trgovina danes eden najvažnejših faktorjev in da imajo absolventje trgovskih akademij lepo bodočnost. Seveda je tudi tukaj skrbeli za narodno vzgojo, za slovensko trgovsko akademijo, da bodo bogati trgovci ostajali tudi narodni, da ne bodo le bogatstva kupili, se izneverjali svojemu jeziku ter postajali naša najbolj nevarni japičarji.

Za to pa povdarnamo zopet, da je treba, da je po ens, vsaj nižja trgovska šola v Ljubljani, Celju, Postojni in v Trstu, kjer bi bila pač na mestu viša trgovska šola ali akademija. Za osnovanje nižih šol ni potreba tako veličega kapitila in so tudi učne moči cene, nego pa za akademije, ki bi za sedaj zadostovala ena, samo da bi že bila! Zasno nam je, da se snuje trgovska akademija v Ljubljani in sicer že kakih pet let. Ne vemo pa, kdaj bo otvorjena, da si bi se bilo to (po našem mnenju) že pred leti lahko zgodilo in bi sedaj, ko v Trstu pričenja nova doba, že imeli mlad trgovski naravšaj.

Kar se pa tiče mnenja gospoda dopisnika, da bi se v Trstu industrija dala vsejše potrojiti, bi mi le želel, da bi bilo to možno. Ali po dosedanjih izkušnjah, ki so napravile neki gospodarski aksijom, se more industrija le tem razvijati, kjer je dovolj vode (sladke namreč). V Trstu pa tega ni. Ako bi se tudi v tem pogledu kej izboljšalo, potem bo dan vsaj pogoj. Sicer pa moramo priznati, da je tudi v tem pogledu v Trstu veliko premalo podjetnosti, da si je veliko krvile na grozni draginji, ki je tu.

Ker Trst nima dovolj sladke voje in ker je v Trstu velika draginja (enaka kakor na Dunaju, kar smo povedali že pred nekaj dnevi, je umetno, da se industrija in obrti ne morajo razviti). Tržaške ladjetesalnice ne morejo konkurirati z drugimi inozemskimi, ker sta tukaj delo in material drago, medtem ko je drugod ali eno sli drugo ceneje. Če bi naša vlada ne naročevala iz patriotizma svojih ladij v domačih ladjetesalnicah, ki pa res dobro delajo, bi tudi tega ne imeli v Trstu. Kajti kvaliteta, če je predrega, vendar ne odgovarja trškom. Kar se tiče močnosti, da bi kdo sezidal nov mlin, kakor je bil Economon, je pa to v Trstu takoreč nemogoče, če hoče imeti le količaj obresti od vložene glavnice. Stvar je namreč ta, da veliki mlini danes delajo z relativno malim dobičkom ob velikanskem riziku, in pa da je večja za žito iz živil pokrajini (Ogrsko) tako draga kakor za moke. Treba je pa računati na odpadke, ki se prodajajo po nizki cenai, ali pa se sploh prodati ne morejo, ker se jih veliko izgublja v preh itd., a je bilo vendar treba tudi od te teže plačevati voznino. Da bi pa mle inozensko žito, je to težavno, ker je to vedno odviano od trgovskih pogo-

deb, ki jih ima država z drugo, od katere je dvinsa carina. Da bi pa plačeval carino in potem hotel izvazati, to ne gre, ker so vedno take cene in taka carina na žito iz onih držav, ki nimajo ugodne trgovinske pogodbe, da je nemogoče konkurrirati. Za vožnjo žita v Trstu po železnici pa ima zopet prvo besedo južna železnica, oziroma jo imajo madjarski Židje, ki določajo refakcije za se in za druge. Ako se računa s takimi faktorji (in to nam pritrdi vsaki strokovnjak, da je res tako), potem pa ne vemo, da bi se dobil še kde, ki bi na politične konstellacije in na židovsko milost riskiral tak mlin, kakor je bil Economon, najmanje je menda pa g. Economo sam, ki je že izkusil gori navedene okolščine. Priti je moral tudi on do zaključka, da pri nas gospodarijo madjarski Židje in madjarska vlada, ki diktira naši polovici to, kar ugaja njej. O tem dalje govoriti in razpravljati, ni potrebno. To so dejstva, ki so znana vsakemu strokovnjaku. Sicer pa ne dvomimo, da ne bi bil g. Economo zopet sezidal svojega milia, aka bi bil imel najmanjšo verojetnost, da bo mlin količaj dobro uspeval. Saj bi bilo to zanj mnogo lagje, nego za kateregakoli si budi. In on je vrhu tega tudi podjeten trgovec za po svoji narodnosti, ki ne neha delati, kadar vidi, da ima že dovolj, ampak še le takrat, kadar vidi, da več ne more.

Ker nam je pa na tem ležeče, da si opomore naš živelj ob Adriji, da bomo imeli tudi mi kaj od te zove železnice, o kateri se takoli govorji in piše, da se nam pozneje ne bo očitalo, da nič ne delamo, in da smo mi zaskrivili, da Slovenci kakor trgovci v Trstu ne prihajajo do veljave, da mi nismo znali izkoristiti pravih prilik: predlagamo vsem, ki se zaimajo za to in ki se čutijo zmožne, da bi na tej akeiji lahko kaj pomagali, na jih se nam pismeno prijavijo, da sklepamo eventualno kak shod ali posvetovanje, na kar vabimo v prvi vrsti seveda gospoda dopisnika, kajti treba je svetovati, pa tudi delati, in sicer složno in resno.

Občni zbor polit. društva "Edinost" dne 29. januvarja 1905. v „Sokolovi dvorani“.

(Dalje.)

Zaslugi priznanje.

Na to je spregovoril predsednik dr. Rybář: Predno preidemo k naslednji točki, dovolite, da spregovorim še par besed, ki je zahteva od mene dolžna hvaležnost. V tem, danes izvoljenem odboru ni več možna, česar delavnost bomo težko pogrešali. To je naš dosedanji tajnik dr. Brnčič. On je bil res tajnik kakor mora biti: duša delovanju društva. On je bil neumoren delavec in je potrošil mnogo časa in truda za naše društvo. Posebno neumoren pa je bil za časa volitev. Dolžnost mi je, da se mu danes iskreno zahvalim za toliko požrtvovljenost. (Zivahnna pohvala).

Vseučiliščno vprašanje in tržaški Slovenci.

Ker je referat o tej točki prevzel dr.

Rybář, je izročil predsedstvo novemu predsedniku Ivanu Goričku. Poslednji je torej podelil besedo dru. Rybářu, ki je izvajal tako-le:

Zadnja časa se haja v slovenski javnosti hudo redi vprašanja, ki je velike važnosti. Kakor pa je že ob vsakem takem važnem vprašanju, je tudi sedaj več in različnih mnenj. Ali mesto, da bi se izražala ta mnenja mirno, stvarao in na dostojanstven način, kriče slovenske strune jako hripcavo, in to gotovo ne stvari na korist. Naš list »Edinost« ni prav za prav preciziral svojega mnenja. Storil pa je le svojo dolžnost, ko je priobčil neki članek dra. Tume. Najmanje pa si moremo misliti, da je storil s tem Brnčiča v kakov naroden greh. Vendar pa je bil naš list silno napaden radi tega članka. Res je, da nam je bil dan miglaj, naj ne razpravljamo o stvari, in mi smo se pokorili, ker nismo hoteli še bolj mešati. Sploh ni slovensko vseučiliščno vprašanje za nas toliko važnosti, kakor za druge rojake naše. Ali ko smo bili tako ostro provocirani nismo mogli in nismo smeli molčati. In zopet smo bili opozorjeni, naj odnehamo v interesu stvari. Oti več strani pa se nam prigovarja, da ni dobro, ako se vse zamolčuje. Ker često da je dobro, ako se govoriti. In res se s samim molčanjem nič ne koristi in je bolje, da se govorji javno, kar se ima na srcu.

Naj vam podam eno priliko. Na Nemškem obstoji velika močna socijalno demokratična stranka, največa v Nemčiji. Naj-

navedem samo dejstvo, da je bilo o zadnjih glasom katere so Rusi v okrožju 15 km okolo Hekotaja (7 verst južno od Sandepu, ali 40 km južno-vzhodno na potu Šantan-Ljaojan) morali zapustiti vse svoje pozicije, in da so Rusi od 25.-29. m. m. izgubili 42000 mož — je jednostavno nesmisel. Sicer pa je kvalitet te vesti osnačena že po dejstvu, da ne navaja nobenega vira, nobenega določnega datuma, in sloni na tem, kar se govori v Tokiju. Interesantno pa je vendar, da govore o osvobojevanju iz ruskega objema, s čemer se priznava prvikrat, da je japonska armada — objets. In če bi bilo tudi res, kar trdi angleški list, obstaja objem še dalje in seza od Šaho preko Linšipu, Šantan, Tutsitsi, Kants'apu (12 km južno od Šantana na Hunho), in južno dalje do Mamikai na Hunho. Torej približno v istih pozicijah, kjer je bil objem dne 25. m. m.

Sicer pa je ta vest v angleškem listu v nasprotju ne le z oficijskim poročilom Kuropatkina, ampak tudi z onim Ojame samega, ki govori le o 1200 ruskih mrtvih, dočim označa ruska brzjavna agentura izgube Rusov do 29. z 10.000! Od kje torej naenkrat 42000 ruskih izgub?! Stvar pa zveni militarno neverjetna tudi zato, ker govori, da so Japonci udri na najtežnejši točki ruske fronte: v kotu, ki seza v fronto. Neverjetna je ta vest tudi zato, ker govori, da so se Rusi apustili v »divji beg«, dočim je občesno, da je ruska vojska ravno na umikanju vzgledna. In še zadnji argument: Ojama sam bi gotovo hitel s priobčenjem tega vesela.

Tretja in četrta ruska eskadra.

Kodanski list »Politiken« je izvedel iz zanesljivega vira iz Libave: Potem ko meseca februarja odpluje od tukaj tretja eskadra pod poveljstvom admirala Negobatova, odide meseca aprila iz Kronstadta četrta eskadra. Obz eskadra bo Hamburžoameriška parobrodna družba preskrbovala s premogom, v to svrhu je ista najela včernikov, med temi tudi nekoliko danskih.

Rusko-japonska vojna.

Trst, 1. februarja 1905.

Difenziva Kuropatkina. — Momentanni položaj.

(Opis iz strokovnjaka peresa.)

Kuropatkin javlja oficijelno, da je izvzemši Sandepu, od 25. januvarja naprej povsod prodiral zmagovalno, ali pa je obdjal sovražne protinapade. Sandepu je obstreljeval še 29. januvarja. Njegovo zadnje poročilo od 29. minolega meseca pravi, da njegove čete desnega krila drži neko v zadnjih bojih zasedeno vas, da je odbil japonsko predstrajo, ki je hotela zopet zavzeti Bibaitaitse, in končno, da je njegova artilerija z veselom obstreljevala Sandepu, kjer se nahajajo mnogoštevilne japonske čete. Ob enem javlja na spleč, da so bile izguba Japonesv jako velike. To je zadaje poročilo Kuropatkino.

Po takem se je njegova fronta, kakor je bila označena v »Edinosti« od 1. februarja, spremenila Kuropatkino na korist. Vse to velja glede poročil do včetega 29. jan. po 6. uri 30 min. zvečer.

Temu nasprotno pa se začela report Ojame do 29. opoludne, do katerega časa govoril le o obstreljevanju Rusov na reki Hunho. O času od 29. do 31. jan. vč le povedati, da so Rusi ostavili 1200 mož, on da je izgubil 5000, Rusi pa 10.000. Ruska brzjavna agentura pa javlja 29. januvarja, da so bili tega dne Japonesi pri Landungonu odbiti. Iz vsega tega je jasno glede skupnega položaja do 29. jan. tole: Rusi stojejo še pred Sandepu, posedujejo od tega časa jugovztočno kraja Santaitse in Labataj ter pozicije južno od teh sel, ki so jih posredovali že od 25. januvarja. Severno od te krajevne skupine, zapadno od štacije Šabo, v podaljšanju od Sandepu na severozahod do reke Šaho se torej od 27. januvarja nič spremeniilo. Splošni položaj ruske fronte je ostal glasom oficijskih poročil Kuropatkina približno isti, kakor je bil očrtan v »Edinosti« od 31. januvarja: Na Šahu in na vzhodu, kakor do sedaj na zgodnjem ofenzivnem krilu, ima poprej beležiti veselom. Kajti ta ofenzivna fronta teče sedaj 10 verst zapadno od postaje Šabo, zravnši na severa ob reki Šaho preko Sandepu (7 kilometrov južnovesoto od Šantona), preko Sunapu (nekaj kilometrov južno od Sandepu). Heketaj (kakih 8 kilometrov južno od Sandepu, in potem v vztočni smeri preko Šantona). Po takem je ruska fronta še vedno povprečno 15 km vzdeleno od črte Davangap—Betsia kakor ofenzivno krilo v širini 40 km naprej potisnjena in se bori.

* * *

Dostavek uređenštva: Današnja vest v angleškem listu »Daily Telegraph«,

Hrvatsko stališče nasproti izidu volitev na Ogrskem.

Dunajski poročalec »Agramer Tagblatt« nam pošilja vsebino svojega razgovora z državnim poslancem drom. Jurijem Ferri o izidu volitev na Ogrskem.

Gospod poslanec se je spominjal najprej članka v »Slovenec«: »Hrvati, kje sta?« ter soglaša žejim, da je po spremenjeni situaciji na Ogrskem prišel za Hrvate težaven moment. Zmagajo Košutove stranke da je načrta posledice popustljivosti na najvišem mestu nasproti madjarskim zahtevam, izlasti glede armadnih vprašanj. Košutove gredo za tem, da bi ustvarili federacijo med Madjari, Nemci in Poljaki. Hrvate pa izpuščajo iz svojega federalnega sistema. Po menjenju Košutovev bi imeli v teh zveznih državah prvo besedo — Madjari.

Kaj bi bilo s Hrvati? Glede na to vprašanje se menenja hrvatskih državnih poslancev na Dunaju različna. Po menjenju Ferrija bi bilo za Hrvate ugodnejše, ako bi šli s Košutom, nego proti njemu. Seveda bi bil prepogoj za to: popolno priznanje politične individualnosti Hrvatske in povspremenjanje narodnih zahtev Hrvatov. Na vsaki način pa treba na strani Hrvatov skrajne previdnosti, predstaviti stopnjo v kakoršno si budi razmerje do Košutovev. Na drugi strani se pa ni smeti dati izkoristiti od Nemcev, ki bi jih potem dali morda v roke Madjarov.

Če pa ima res priti do personalne unije: kakovo bo potem razmerje Hrvatske, uključno Dalmacije, nasproti Ogrski? Stvar je sicer urejena po zakonu, ali izkustvo uči, da o takih stvareh navadno na olobiču zakon, ampak — m.č. Hrvati imajo gotovo dovolj razloga, da so nezaupni do onih krogov, ki so v Hrvatski skozi 20 let pustili gospodarji jednega Khusena. Oai ne morejo zaupati ne ogrski, ne dunajski politiki.

Ni verjsto sicer, da pride že sedaj do ločenja od Avstrije. Skušalo se bo morda še enkrat s Szellom, da se njeanu posreči, kar se ni posrečilo bojevitemu Tiszi. Končno pa pridejo Košutoveci na kričilo, kajti kakršna koalicija med liberalci in katoliško ljudsko stranko je populoma izključens, ker prvi ne bodo hoteli opustiti svojih najvažnejših postulatov. Če Hrvati ostanejo pri tem, da bodo tudi sledili liberalni stranki, potem bodo tirsli politiko, ki ugaja na Dunaju. Ker v interesu dunajskih krogov je, da ostane liberalna stranka na oblasti.

Dalje v prilogi.

Hrvatje pa nimajo povoda, da bi dunajskim činiteljem napravljali to uslugo na troške svojih lastnih interesov. Jedno pa je gotovo: če bi prišla Košutova stranka na vladu, bo potrebna nova nagodba med Hrvatsko in Ogrsko, nagodba seveda, ki bo zagotovljala Hrvatski popolno narodno svobodo in ki dovede do združenja Dalmacije s Hrvatsko.

Nadejni se je, da Košutova stranka uvidi, koliko korist bi bila za Madjare v dobrih odnosih do Hrvatov, in da bi ta korist bogato odtehtala Madjarom neprijetno pripoznanje politične individualnosti Hrvatske. Če bi pa ta stranka ne uvidela tega, potem bi se moralo nesodobeno razmerje med Ogrsko in Hrvatsko rezvezati. Hrvatska pride potem v brezpredobeno stanje, ki omogoči razširjenje nje avtonomije in jo postavi v tako razmerje do Ogrske, kakoršno je sedaj med Avstrijo in Ogrsko.

Japonska agitacija na Rusku.

O tej agitaciji je pribabil »Ruski Invalid« nastopno poročilo: Vojnemu ministru je došla iz Pariza sledišča brzojavka: Londonski dopisnik je brzojavil, da je japonska vlada razdelila med ruske socialističke revolucionarje, liberalce in delavec 18 milijonov rubljev, da bi vprizorili nerede v Rusiji. Nameravalo se je uničiti vse pomorske zavode, onemogočiti, da bi se baltička in černomorska eskadra odpavile na skrajni Vzrok, preprečiti, da bi se generalu Kurpatkinu ne pošiljala ojačanja, strelivo in proviant in tako rusko vlado prisiliti, da sklene mir, ki je neobhodno po treben Japonski, nahaja joči se pred bankerotom.

Drobne politične vesti.

Madjarski vseučiliščni džak i prirede, kateri javljajo iz Budimpešte dne 4. t. m. bskljado voditeljem opozicijo naših strank. Sestavlja se je odbor od stotinov, ki se trudi, da izpade bskljada čim sijajnejše.

Solnograško katoliško vseučiliščno društvo je imelo v pondeljek v Solnogradu svoj 22. občaj zbor. Iz blegajškovega poročila je razvidno, da ima društvo 2.042.421 krov pramoženja.

Zanimivo bi bilo vedeti, koliko jih je iz slovenskih dežel?

Na mestnih volitvah v Milanu je bilo izvoljenih 52 pristašev zmerne stranke in katolikov ter 28 demokratov. Med propadlimi je tudi znani in odlični socialist demokrat Turatti.

Domače vesti.

»Slovenec«, »Edinost«, »bevk«; »Edinost«, »klepete neumno«; »Edinost«, »prodaja klepetanja«; »Edinost«, »naj na strani bevka!« itd. itd.

S temi in takimi ljubeznivostmi nam kaže »Slovenec« drastično, kako so njegove dispozicije nasproti nam. Mi pa naj bi bili obzirni na vse strani. Tako se traktira nas, ki ob vseučiliščem vprašanju vršimo le svojo — **dolžnost** nasproti tržškemu Slovanstvu. OI govor so dobli gospoda na nedeljnem shodu političnega društva »Edinost«. Nam je dodati le še par besed. »Slovenec« zahteva, naj tudi mi zupamo poslanec. Mi pa odgovarjam, da zahtevamo popolne jasnosti med nami ravno v ta name, da bomo mogli popolnoma z upati poslancem. In danes moramo zahtevati to tembolj, ko nam isti »Slovenec« ne ve dati drugega tolažila, nego da pravi, da se nam bo morda sčasoma zbliskalo, kako neumni smo bili!!!

Tisti »morda«, ki ima priti »sčasoma«, je morda na Kranjskem neprecenljiv argument, v Trstu pa ga ni nobenega — kalina, ki bi brezkrbo sel na to limane. — Če pa »Slovenec« pravi, da zahtevamo mi, naj bi po slanci vse »izklepetali«, ne moremo drugače, nego da mu zdužamo v obraz, da ostudno laže. Mi smo izrecno in opetovanjo povdarijali, da ne zahtevamo, da bi nam poslane govorili podrobnosti o svoji skeji, ampak le odgovor smo zahtevali in ga zahtevamo: da li se mi ali Trst žrtvovati? In je so že menili, da tudi na splošno vprašanje ne morejo odgovoriti javno, potem so imeli drugo pot na rezpolog. Ali je res ni v Trstu vsaj ene osebe, ki je vredna, da jej poslane prisojajo pisma s par besedami in eno — poštno zasniko?! Toliko bi se bilo lahko storilo brez nevarnosti za tisto »skejo«.

Prosili bi pa tudi iskrenega odgovorana vprašanje: ali bi »Slovenec« izročal vodstvo akcije izključno le poslancem tudi v službu, da v ečina njih pripada na rodno naprednistranki?! Kaj pravite?

Gospoda, kar nič ne hrupite in se ne ujedajte na nas, ker hočemo braniti svojo kožo. Mi smo zanesljivo informirani o tem, kake dispozicije vladajo po Ljubljani glede Trsta. V skupno narodnem interesu Vas prosimo, ne silita nas, da bi govorili jaeneje. To pa pravimo: če hočejo drugi abdicirati na tej poziciji, svobodno jim! Nam pa je v dolžnost, da vztrajamo. In od vršenja te dolžnosti vas ne odvrne nobena psovka!

»Slovenskemu Narodu«. »Slovenski Narod« meče z — doslednostjo, ki naravnost osuplja, na glave tržških voditeljev resnični škandal, ki so ga zakrivil — na Kranjskem. Škandal namreč, ki se tiče volitev v zavarovalnico proti nezgodam.

»Slovenski Narod« graja politično društvo »Edinost«, ker se je očnili radi teh volitev do posamežnih oseb na Krajuškem, češ, obratiši da bi se bilo moralno, pravi, do vodstva obh kranjskih strank! Hoh! Logika dejstev bi zahtevala ravno nasprotno. Na Krajuškem je veliki del naših volilcev, dočim jih je v Trstu le nezvezno število, ki izginja. Konsekvenca temu dejstvu je ravna, da vedno na Krajuškem postavljajo candidate za te volitve. Edino logično bi bilo torej, da sta se vodstvi obh kranjskih strank na Krajuškem obrnili do političnega društva »Edinost«, aka sta hoteli imeti nekako volilno centralo v Trstu! No, fakt je vendar, da je v interesu stvari tudi to pot pol. društvo poptijelo iniciativu in da se mu je od odlične osebe iz narodno-napredne stranke izrecno priporočilo, naj se piše temu in temu, ako se hoče kaj doseči.

Če trdi »Slovenec«, da bi bil slovenski kandidat zmagal, ako bi bilo pol. društvo »Edinost« oddalo enih 20 glasovnic, je to trditve, kateri moramo najodločnejše oporekat, trditve, ki priča, da je način, kateri se vrše te volitve, za »Slovenec« popolnoma terra incognita. Če ne veruje »Slovenski Narod« nam, naj le malo pregleda številke tržškega »Sole« od zadnjih par tednov sem in najde tam marsikatero pojasnilo, izrecno adresirano na — »Slovenski Narod«. Saj se gospoda včasih kaj radi skleujejo ravno na »Sole«, ako jim to služi proti — »Edinosti«.

Sedaj pa čujte čitatelji nekaj povsem novega. Nas vsaj je to osupalio. »Narod« piše namreč: »V volilni komisiji je bil tudi neki uslužbenec tiskarne »Edinost«. Nič drugače ne bi bilo treba, kaker temu uslužbenemu dati glasovnice in ga prosiši, ko že mora iti k volitvi, da naj jih odda!«

To je res nekaj novega za naše tržške običaje in nazore. Ne glede na to, da nima politično društvo »Edinost« nikakih zvez z objektom tiskarne, treba posebno povdariti, da ima ono za svoja važna in zaupna opravila svoje lastne zaupne organe. Tu ni šlo za vprašanje, kako, po kom naj odemo one glasovnice? Ampak šlo je za vprašanje: ali jih hočemo oddati?! In mi nismo hoteli in vzrek, ki smo jih že dovolj obrezložili! In danes smo zadovoljni bolj nego kedaj, ker nismo hoteli. Danes vemo iz povsem zanesljive strani, da bi italijanski mogoci v zavarovalnici dali ne vem kaj, da je bil izvoljen slovenski kandidat, oziroma, da ni prišlo do take javne razprave. Naši računi so potrjeni: signoria se boje, da ta razprava poda blagodejen pouk na slovenski strani!

Če pa že gospoda okolo »Slovenskega Naroda« hočejo po vsej sili govoriti o škandalu, bodij jim povedano vnovič na vsa usta, da je bil res škandal — na Krajuškem in v Dalmaciji!

Tako je, pa naj prijavila — ako smemo nekoliko varirati zaključni vsklik v »Slovenskem Narodu« — »Slovenski Narod« še toliko notic v tistem svojem — znamenju!

Kar pa se tiče tiste usodne spremembe pravil zavarovalnice, utegnemo priti skoro — če bo potreba — z interesantsimi avtentičnimi poletki. Če bo koncu to neljubo, naj se začnati ojim, ki kjer ne morejo skrivati svoje atrimožnosti da vodstva tržških Slovencev!

Obširni tolmač simfoničnih skladov, ki se bodo izvajali na dansšajem koncertu, se bo prodzial pri vhodu v dversano po 20 stotink.

Nova nevesta za španskega kralja. Pod naslovom »Španski kralj se ženi na Kranjskem«, je objavil ljubljanski »Slovenec« nastopno notico:

»Osen najstletni španski kralj Alfonz XIII. namerava vzeti vodstvo Marijo Antonijo Meklenburško, katera prihaja vsako leto s svojo materjo na Krajuško h knežji rodbini Windischgrätzovi na grad Bogenšperk pri Litiji, na nekdanji Valvasorjev dom. Poroča se nam, da je nevesta ravnoker došla na Bogenšperk in pričakujejo tudi, da jo pride obiskat kraljevi ženin.«

Velika slovenska simfonična akademija. Opozorjamo občinstvo, da začne koncert po vojaško točno ob 5. uri ter da se mej sviranjem ne bo pustilo nikogar v dvorano. Kdor pride prekasno bo moral čakati do pavze, da ne moti produkcije.

Veliki trgovski ples, ki ga priredi »Trgovsko izobraževalno društvo« dne 26. t. m. v veliki dvorani »Narodnega doma«, bo nekaj posebnega!

Društvo bo obhajalo svojo desetletnico, odkar je pričelo delovati. Iz malega številca ožih priateljev je tekom desetih let narastlo močno društvo, ki skrbi za združenje trgovskega elementa in za vzgojo mladega naravnega. Kdor se zanima za naš trgovski razvoj, naj ne zamudi te prilike, da si ogleda ta ples, če se že noč sam vrte med veselimi mladino.

Še nikdar se nismo tako veselili plesa tržških gospa kakor letos in to radi prelep plesne dvorane, radi poskočne vojaške godbe, radi krasnih plesnih toalet ter sploh radi velikega zanimanja naših rodoljubov.

Da, 11. februarja bodi nam dan zabeležen v spominsko knjigo, kakor zadoščenja dan za delovanje naših dam.

Dramatično društvo vprizori v nedeljo, dne 5. t. m. ljudski igrokaz »Na Osojah«.

Darovi. Za možko podružnico sv. Cirila in Metodija v Trstu je nabrala v gostilni »pri Boči« vesela družba K 2-60, ki znesek se nahaja pri opravi našega lista.

Čitalnica v Planini priredi dne 11. sijanca ob 8. uri zvečer v prostorih g. A. Lavriča plesni venček s kotiljenom, žaljivo pošto ter s komičnim prizorom, v katerem nastopi iz prijaznosti dobro znani komik Petersiliv iz Port Arturja, ki je utekel Japonecem. K plesu bo svirala slavna društvena godba na lok iz Trsta pod vodstvom gosp. kapelnika Majceana.

Ker je za to veselico veliko zanimanje tudi iz daljnih krogov, obeta b'ti veselica nekaj izredaega za Planino.

Pevsko društvo „Veleslla“ v Škednu bo imelo svoj letni redni občni zbor v nedeljo, dne 12. t. m. v društvenih prostorih ob 9. uri zjutraj.

Popoludne ob 5. uri istega dne bo imelo društvo svojo pevsko zabavo z mešanim zborom v gostilni »Gospodarskega društva«.

Pevsko društvo „Zorislava“ v Sežani priredi danes veselico s plesom, petjem in igro v restavracijski dvorani g. A. Polleya v Sežani.

Vspored: 1. Parma: »Mladi vojaki«, golba. 2. Laharna: »Pozdrav«, mešan zbor. 3. * * »Štajerska pesem«, godba. 4. Sattner: »Zastava«, možki zbor. 5. * * »Mrake«, godba. 6. * * »Veneč slov. narodnih pesmi«, mešan zbor. 7. * * »Domovina«, godba. 8. Vogel: »Ciganic«, možki zbor. 9. * * »Slovenske cvetke«, potpouri, godba. 10. »Prvi ples«, igra. 11. Svobodna zábava in ples.

Začetek točno ob 7. uri zvečer. — Svira nabrežinska godba.

Vstopina na veselico k in plesu 1 K, sedeži po 50 stot. — Čisti dohodek se obrne v društvene svrhe.

Bralno-pevsko društvo „Slavnik“ v Klancu priredi dne 12. sijanca t. l. plesni venček v prostorih g. Iv. Metlika.

Začetek ob 4. uri popoludne. — Vstopina za možke 1 K, za ženske 40 stot.

Na obilno udeležbo ujdujo vabi

O d b o r.

Nesrečnemu Filipu Kavčelu sta nadalje podarila Martin Rampovšek in njegova hči 3 K in nekaj obleke. Obdarovanec izreka prisreno zahvale.

20. bataljon lovev. Kakor poročajo iz Judenburga, zapusti 20. lovaki bataljon lovev v ponedeljek dne 6. t. m. Judenburg ter dospa semkaj v torek.

Mraz v vipavski dolini. Iz vipavske doline poročajo, da je Vipava že delj časa

zamrjena in da je led na nekaterih mestih debel 60 cm.

Slov. akad. društvo Ilirija v Pragi priredi svoj III. redni občni zbor dne 3. sijanca t. l. v restavraciji u »Pokorných« Ječna ul. 14.

Osleparjen. Josip Diminič, lastnik barke »Borghese«, ki je usidrana v prosti luki, je prijavil včeraj popoludne na policijo, da je včeraj predpoludne neki debeli, elegantno oblečeni, a njemu popolnoma neznan gospod osleparil za 10 K. Diminič je namreč izkrcaval iz barke premog za tvrdko Weiss. V tem je pa prišel omenjeni gospod, se mu predstavil kakor uradnik tvrdke Weiss in mu opazil, da gre delo izkrcavanja prepočasi. Diminič se je izgovarjal, da ne more bitreje, na kar se je oni dal pregovoriti ter ga potem povabil na čašo vina. Diminič je sprejel povabilo ter šel. Spila sta pol litra vina, a potem je oni v iznenadenju izjavil, da je pozabil denar v pisarni. Diminič ni imel pri sebi drobiša in mu je posodil bankovec za 10 K. Neznan debeli elegantni gospod je z bankovecem plačal popito vino ter se kmalu potem na umetni način izgubil Diminiču, pustivši ga na cedilu.

Izjalovilo se Jim je. Bili so trije: 39-letni mizar Ivan Stesca in še dva druga. Na trgu pred vojašnico je stal voz poln praznih vreč. Stesca in njegova tovariša so šli, da bi si kaj prilastili z voza. A nekdo mimočudih je opazil njih manever ter je o tem obvestil nekega redarja. Redar je šel neopaženo k vozu ter je zasačil Stesca, ravno, ko si je deva na rame cel povezek praznih vreč. Stesca, to videvši, je pa vrgel zvezek vreč redarju pod noge ter pobegnil. Redar je pa udrl za njim in ga konečno zretoval s pomokojo drugih ljudi. Stesca je moral v zapori, dočim sta pa njegova tovariša srečno odnesla pete.

Bakrena žice. Včeraj predpoludne je policijski adjunkt Jurij Titz srečal v ulici Areata 31 letnega Mateja Sepčiča, doma iz Hrvatske, ki je imel pri sebi velik kolač bakrene žice. Adjunktu se je zdelelo čudno, da ima Sepčič ono žico ter ga je vprašal, kje da jo je dobil in kam da jo nese. Sepčič je pa nekako zmedeno odgovoril, tako, da je funkcionar razumel, da stvar ni čista. Vsled tega je Sepčiča zretoval ter ga djal pod ključ.

Vojna na skrajnem Vztoku.

(Brzjavne vesti.)

Ofenziva Kuropatkinova ponesrečila?

LONDON 1. »Daily Telegraph« poroča iz Tokija od 31. januvara: Kuropatkinov poskus, da bi na bokih objel japonsko armando, se ni posrečil. Njegova glavna pozicija napravlja tukaj utis, da ni verojeto, da se bo moral z vso armando umakniti do preko Mukdensa. Pozitiven vseh japonskega prodiranja je, da je moral Kuropatkin v okrogu približno 9 milij od Heikontaja ostaviti vse pozicije. Vled zamrznjene zemlje in silnega mraza ni sedaj možno graditi nove vrtobe oziroma bivališča. Ruske izgube v bojih od 25. do 29. t. m. se ceni sedaj na 36 do 42 tisoč, zguba Japo

ničesar določeno. Grof Tisza se še danes vrne v Budimpešto.

Princ Eitel Friderik.

POTSDAM 1. Stanje princu Eitela Friderika se boljše.

Demisija Sviatopolka Mirskega

PETROGRAD 1. Minister notranjih stvari, knez Sviatopolk Mirski je bil na svojo prošnjo radi slabeg a zdravja odpuščen iz dosedanje službe.

Car vsprejel deputacijo delaveev.

PETROGRAD 1. (Petr. brz. agent.) Car Nikolaj je danes vsprejel deputacijo delaveev petrograjskih tovara in delavnic, obstoječe iz 36 členov. Isti so došli v spremstvu finančnega ministra in generalnega guvernerja Trepova. Ko so dospeli v Carsko Selo, so bili na vozovih odvedeni v Aleksandrovo palačo. Ob 3. uri popoludne je prišel car, spremjan od velikega kneza Jurja Mihajloviča, ministra carske hiše in poveljnika palače, v dvorano, kjer je bila deputacija. Členi deputacije so se priklonili carju, ki jih je pozdravljal z besedami: Zdravstvujte rebjata (otroci)! na kar so prišli odgovorili s klicem: Zdravstvujte Vaše Veličestvo! Na to je car imel na deputacijo nagovor. (Radi pomanjkanja prostora priobčimo carjev govor jutri. Op. Ured.)

Poslano.

Šola — v svinjaku.

Pod tem naslovom je bil prinesel „Učiteljski Tovariš“ od 1. decembra m. l. članek, ki naj bi vzbudil vseobčno senzacijo že se svojim — naslovom.

Ker ta članek osobito mene imenoma napada, in ker jaz že zarsdi svojih otrok tega ne morem mirno v žep vtakniti, sem poslal omenjenemu listu nekaj čisto mirnih stvarnih pojasnil z uljudočno prošnjo, da bi se objavila.

A to se menda ne more in ne sme priobčiti v stanovskem glasilu. (Tam se more in sme samo napadati). Torej, ker se tam ne more in ne sme, sem prisiljen braniti se tem potom.

Ne da se tajiti, da je tukajanje šolsko poslopje nedostatno. Prej ali pozaeje se bo moral prav gotovo graditi novo šolsko poslopje, kar pa se ne da kar čez noč nepraviti.

Tukajanje šolska občina obstoji iz občini Britof, Famlige in Gornje Vreme. Do sedaj je bila tukaj vzbudila tudi kat. občina Štiffje (Primorsko), ki je pa glasom izjave c. kr. okr. šol. sveta v Sežani odrekla vsak prispevek za gradbo nove šole.

Prihajajo torej v poštov samo prve tri občine. Tukaj so tudi ubogi kmetovalci, po veliki večini že itak zadolženi do grla. Poleg tega sta občini Britof in Gor. Vreme gradili leta 1903. vsaka zase svoj vodovod, za katerega se ni še niti vinjava plačilo. Splošno se je torej reklo, naj se zgradba neve šole odloži za toliko časa, da se vodovoda poplačata.

Ker je jossobno sobi II. raz. res premala, je voditelj komisije vprašal javno pred vsemi občani, da li bi se tu dobila kaska soba v najem, da se II. razr. nastani provizorično. Na to vprašanje se je oglasil edino neki gosp. Maks. Na to je odredil gosp. voditelj komisije, koj ogled iste sobe. Tudi gosp. nadučitelj je bil zraven, a ni n'česar vedel o kakih drugih sobi. Gg. funkcionarji komisije so si sobo ogladili ter konstatisali, kaj je trebi vse praviti, da bo soba sposobna za šolo. Ko je bil komisijonalni zapisičnik že skoraj dovršen, je prešel gosp. nadučitelj se svojimi predlogi, da ve že za druge sobe. Na to mu je gosp. voditelj komisije odgovoril, da je javno vprašal, kdo ima kaka sobo in ako bi se bilo oglašilo deset posestnikov, bi se bile ogledale vse sobe. Ker se je pa ponudil samo eden, se je ista ogledala in našla sposobno. Zato ne ni več povoda, gledati druge. Tudi c. kr. okr. šolski nadzornik, ki je vendar priznan izkušen šolskik, ni oporekal začasnemu namrečenju II. razr. v dotično sobo.

Šola — v svinjaku! — Grozno!

Citatelj tega članka, katerim niso zazane tukajanje razmere si bodo gotovo mislili, da smo tukaj pravi, pravati barbari. Šola — v svinjaku! Prva kletka ščetinarji, kaj druga kletka poleg te: Šola, v katere se goni ubogi inspredai (?) učitelj z nedolžnimi otroci. Ta hiša stoji ob strmi poti. Res je, da je spodaj svinjak, potem je pritičje, a ubod iz ulice je na drugi strani kjer biva vedno neka rodbina na stanovanji. Potem še le je I. usdstopje s posebnim vhodom. Le par stopnic kamenitih, 32 cm. širokib, 25 cm. visokih in en meter dolgh. Soba je 7,35 em. dolga,

4,70 široka in 3,1 m visoka. Okna 1,80 m visoka. Ta soba je čist na zraku. Gradilo jo je podjetje o času gradnje južne železnice in so stanovali v njej inženjerji podjetja. Tako v splošno pojasnilo!

Jaz sem sam za sa trdno prepričan, da ne bi bil članek „Šola — v svinjaku“ videl nikdar belega dne, ako bi med istim nekim gosp. Maksom in gosp. nadučiteljem ne bilo osebnega sovraštva, temveč bi bila soba gotovo dobra z ozirem na dejstvo, da v Britofu ni nobene primerneje sobe. V goščino vendar ne boste gonili otrok!!

Šolski voditelj ve še za drug pripravne prostor! In nicedem tudi jaz: To je prav res, ne soba, temveč „salon“ — za krm! To bi bilo treba seveda še urediti za sobo, napraviti še uhol, okna streho še povišati i. t. d. Pod tem „salonom“ je hlev za govejo živilo, kaj poleg tega pa — svinjak! To bi seveda ne bila šola v — svinjaku! Dobra bila, samo da ni pri nekem gosp. Makau.

Gospod Gangl! Poznam Vas osebno, poznam po Vašem delu ter visoko spoštujem!

Seveda priznavam, da mora stanovsko glasilo take stvari javno razpravljati, ter verjeti stanovskim tovarišem. A to pot Vas je naš blagi Rajko slabo informiral! V onem članku mrgoli neresnic!

Najprej so sklenili, da razširijo šolo s krpanjem. Kje pa je ta sklep?! Koj zjutraj, predno se je ogled pričel, je mene gosp. voditelj komisije vprašal, kaj da mislim o stanjem poslopju? Jaz sem koj izjavil, da sem za svojo čebo proti temu, da bi se sploh en sam željal zabil v tisto staro barako.

„Že štirinajst dni prej so začeli hujšači obdelovati ljudi, med temi je bil najhujši neki Janko Dekleva“. Tako je rečeno v članku. Iz verodostojnih ust sem slišal praviti, da se je gosp. naučitelj izjavil, da on ni pisal tega članka.

Pravil je baje v Ljubljani, ni pa mislil, da pride vse tako v časopis. Torej informacije so le Tvoje dragi Rajko! Kakih deset let bivši tukaj, torej bi moral poznati razmere!

Jaz da sem tako črn Sovražnik šole in učiteljstva?! Ali se nisem ob vraki priliki in vselej potezal za šolo? Ni sem li Tebi a vsem, kar sem mogel, vstrebel? Veš kaj mi sedaj pravijo soobčani na ta napad v časopisu?

Prav Ti bodi, vselej si ga branil, puščal mu, da je delal, kar je hotel; to imam sedaj vzbahoval! Ali se nisi, dragi, z vsemi „zguncati“ prej, nego z menoj? Nisi li sam večkrat občudoval mojo trdo neobčutljivo kožo? Da, dragi Rajko! Veliko Tvojih psovk sem shranil v žep, veliko Tvojih surovosti, potrežljivo prenašal — samo radi ljubega miru!

Jaz, Sovražnik šole? Jaz sem za svojo osebo za to, da se koj tukaj gradi štirinajstica. In to ne radi svojih otrok, ker ti bi ne bili več deležni te dobrat. Torej imel bi samo plačavati, ne pa vžvati! „Že štirinajst dni so luri obdelovali!“ Ako bi se Ti sploh kedaj koj brigal, sko bi le kedaj stopil vsaj nekoliko med ljudstvo, bi moral vedeti, da pri načem ubegem kmetu, ki je, kakor sem že omenjal, itak že do grla zadolžen, ni treba nebeno agitacijo proti novemu občutnemu davku. Nasprotno! Močno bi bilo treba agitirati, da bi se pridobili za gradbo stavbe, ki bi stala po inž. prevdarku circa 25.000 Kr. V prvi vrsti bi pa to bila dolžnost učitelja. Ako bi on vršil svojo dolžnost, mu zagotovljam, da ga bom jaz podpiral s vsemi svojimi močmi.

Ali Te nisem jaz le par tednov pred razpravo prijazno opozoril, da opusti svoj večni „guncat“, ker posledice boš šutil le sam! Ni se Ti blo treba z nobenim „guncat“, najmanje povoda si pa imel z menoj! (Moj prijatelj Rajko ima namreč navado vse — „guncati“!)

Da, ljubi Rajko! Dne 22. okt. 1904. si potem, ko deset let tukaj deluješ, dobil od strani vse šolske občine tako krepko nezaupnico, da si veče ni možno m'slit! Krivica se pa Ti ni zgordila nobena. Našel si samo to, česar si več let iskal!

„Črni garda! — Kje so pa bili svitli? Saj je bilo na zdajnjih deželnih oziroma državno-zborovih volitvih vendar tukaj oddanih dve tretjini glasov na prednem kandidatu?

A isti dan nisi imel niti enega, ki bi bil potegnil za Te! Seveda: s kum se pa nisi še Ti „guncat“?! Šolski voditelj si je prizadeval, da bi drugi dan ublažil gojusne utiske pri otrocih. No, Rajko, na to iz najdbo, kako se blesijo otroška srca, si lahko ponosen ter vzemti patent na njo! Faktična

resnica je, da je šolski voditelj drugi dan predaval kakre pol ure otrokom ter je po svoji steri navadi metal psovke na razne občane.

Ljubi Rajko! Ako bi bil Ti tedaj v Ljubljani informiral tako-le: Jaz sem skušal drugi dan v šoli ublažiti vtis s tem, da sem tolkel po komatu, ker se nisem upal vdariti po konju, ozroma sem si tukaj srce hladil, ker nisem vedel kako drugače — bi bil po vedel resnico!

Tista »vadba« je bila, ako se ne motim, dolga celih četrtih vrat, v kateri se je samo prosilo, naj šolske oblasti konstatirajo, spadajo li taka »predavanja« v šolski poduk?

Seveda bi se morale te psovke napred nega (?) učitelja zopet spraviti v žep — drugače »črna garda«!

»Črna garda!« Kje si pa pravzaprav, Ti ljubi Rajko? Nismo li hoteli mi svoječasno voliti popolnoma liberalen krajinski šolski svet? Bal si se ga, kakor vraca!

In kdo je najbolj agitiral za 120 kg težkega klerikalnega predsednika? Ko bi bili vsi liberalci takoj agilni kakor Ti, bi jih na Kranjskem najmlajši kapelan še za zajutrek ne imel dovolj! Veš Rajko, ves Tvoj liberalizem obstoji v tem, da vsikdar, kadar ni možno ustreži kakri Tvoji pretirani želji, ali keder ga imam nekoliko — preveč, deliš svojo — ljubeznjivost na debelo okoli!

Jaz sem bil svoječasno predsednik kraj. šol. sveta in bil bi še — dandanes, eko bi bil tukaj voditelj šole, da bi se dalo izhajati znjam. In v tem slučaju bi bilo vprašanje zgradbe novega šolskega poslopja, ako že ne rešeno, gotovo pa veliko bližje rešitvi, nego je danes.

Ali pa veš, zakaj nisem hotel vsprejeti več tega častnega, meni ljubega mesta? Zato, ker sem se zaveličal — Tebe! Niti v kraj. šol. svet se nisem pustil voliti samo zato, ker sem uvidel, da se s Teboj ne da nicesar napraviti! Vse bi si jaz prej mislil, nego, da bom moral s Teboj, ali s kom drugim polemirizirati po časopish! Tudi sedaj izjavljam odkritosrčno, da mi je zelo neljubo. Ali tega infamnega napada, obešenega na veliki zvon, nisem mogel — in kakor rečeno, že zaradi svojih otrok — nisem smel mirno vtakniti v žep! Doma bi bil prenesel tisoč psovk, ker v vsej okolici pozajmo ljudje mene in Tebe!

Bil sem, kakor rečeno, svoječasno predsednik kraj. šol. sveta. Ali veš, koliko dni sva »odčipnila«?

Ravno takrat je prišel neki ukaz c. kr. okr. šol. sveta v Postojni, da se zakonsko dolčilo o podelejanju dopusta učit lju več krate zlorablja ter naj se le v nojnih slučajih podelja dopust. Ti pa le nisi nehal ter si hotel imeti konečno kar ves teden. Ko sem Te jaz opozoril na naredbo, se li morda še spominjaš, kaj si mi odgovoril? Da! vi klerikaleci bi hoteli, da bi Vam mi čevljive čitil. Ne, dragi Rajko, jaz imam že svoje ljudi, ki mi čevljive snajjo. Ali, če pričakujesz Ti, da bomo mi davkopalcalevci čevljive snajili Tebi, ali se sploh v prahu valjali pred Teboj — boš še čakal. Aha, že elišim na obe ušesi: Denuncijanti — črna garda.

Saveda, mi bi morali potrežljivo prenašati vsako psovko — to bi bilo svetlo. Temu se je zameril zaradi volilne pravice svoje soprote učiteljice! No, prijatelj Rajko! Ali je to res? Spominjal se vendar boš, da sem Ti v nedeljo, due 18. septembra 1904. uljudno pokazal obč. volilni red za Kranjsko ter Te opozoril, da mi pokaži ali navedi eno razsodbo državnega sodišča, in jaz Tvojo soprote učiteljico vpišem koj brez vsakega rekursa.

Ali ti nisem dovolj pojasnil, da se tu ne gre za nobeno strankerstvo. Še več sem ti pojasnil, da je meni sploh vse eno, keda pride v obč. odber; sploh da ni meni prav nič ležče na tem, sko tudi jaz sam ne bi bil voljen! Ali se še spominjaš, kako si pa Ti inteligentno tolkel po mizi, na volilni imenik?! Koliko mora ubogi napreden(?) učitelj na kmeth trpeti(?) Ta stavek bi se pravilno glasil: Koliko moram mi trpeti pred nekatrimi učitelji!

Po ugledu, po spoštovanju vzdihuješ! Ako ves tvoj leksikon: Kmetski bahač, klerikalni nadutež, črna garla itd. izpraviš in, ako Ti ne zadostuješ, izposodi si še vojaški »Schimpf Lexikone«, morda najdi š tam kaj primereneg. — Ali vsa to Ti ne pomore do ugleda! Nasprotno, ugled in spoštovanja boš vžival na »rente« — a to se ne da kupit na semeno. To si mora vsak sam pridobiti!

Moj Bog, s kom pa hočeno je, da občevati, ako ne z učiteljem? Pred zaključkom samo še nekaj. Ljubi Rajko, že deset let si tukaj in ob vsaki priliki in ves čas tožiš čez ta kraj. Res je, da si sem došel s »x-čno« tar bil za nekaj časa privezan. A deset let Te ni bilo treba tukaj tako strahovito (?) trpeti. Saj so vsaki božji dan službe razpisane.

»Že ptoajst let se pošteni ljudje trudijo za gradbo nove šole.«

Kateri se pa tisti pošteni ljudje? Nisem li ravno jaz ob raznih prilikah stavljal predloge, da bi se sklenilo vsaj kako malo načlado ter bi tako pričel neki fond za gradbo šole?! A naletel sem vedno na odpor, a to najbolj radi — Tebe.

Da, ljubi Rajko! Trpke mi silijo v pero, pa naj bo za danes. Jaz sem nasproten vsakemu osebnemu polemiriziranju po časopisih, saj se lehkovo zmenimo doma. Jez prav rad živim v miru! Nisam veselja, niti časa za »guncanje«.

Ako pa Tebe veseli — se bom pa znaš braniti. Ako misliš, da nisi še dovolj »zguncan«, pa se »guncanje« nadalje!

BRITOF, meseca januarja 1905.

Janko Dekleva.

Trgovina.

Borzna poročila due 1. februarja

Tržaška borza.

Napoleoni K 19.10.—19.12.—angleške lire K — do —, London kratki termin K 240.10.—240.60 Francija K 95.55.—95.75, Italija K 95.45.—95.67, italijanski bankovci K — do — Nemška K 117.45.—117.65, nemški bankovci K — do — avstrijska ednota renta K 100.—100.35, ogrska kronska renta K 98.20.—98.40, italijanska renta K 103.1/4—103.3/4, kreditne akcije K 673 — do 675— državna želenčka K 645.—647.— Lombardi K 89.50.—91.— Lloydove akcije K 710.—715.— Srečke: Tisa K 334.—339.— Kredit K 476— do 486.— Bodenkredit 1880 K 307.—318.— Bankencredit 1889 K 298.—308.— Turška K 133.— do 135.— Srbske — do —.

Dunajska borza ob 2. uru pop.

včeraj	danes
Državni dolg v papirju	100.55
" " srebru	100.55
Avstrijska renta v zlatu	119.60
" " kronah 4%	100.25
Avst. investicijska renta 3 1/2%	91.75
Ogrska renta v zlatu 4%	118.

Natječaj.

Usled zaključka obč. zastupstva od 16. prosinca 1904 raspisuje natječaj na mjesto blagajnika kod podpisana glavarstva.

Natjecatelji dokazujuće osposobljenje za rečeno mjesto, kao i podpuno poznавanje hravatskog i talijanskog jezika za uredovnu posluhu, imadu podnijeti molbe kod podpisana glavarstva do konačnog mjeseca veljače 1905. Sa rečenim mjestom skopćana je jamčevina od 1000 kr. u gotovini ili u vrednostnim predmetima odnosno jamstvo po drugoj poznatoj i sigurnoj osobi.

Plaća, koja će se izplaćivati u naknadnim mjesecima obrocima biti će dogovorno ustavljena.

Glavarstvo občine.

Buzet, dne 24. januvarja 1905.

Načelnik:

A. KLARIĆ l. r.

— Manufakturna trgovina — Ambrosich & Modricky

TRST - ul. Belvedere 32 - TRST

Fuštan za krila širok 90 cm po 36, 42 novi.
Fuštan velej od 27 novč. dalje, bel, siv in
pijet fuštan. Kotrena bela in siva. Maje, slaji
in rute. Odaja od volne ali bombaž. Pregrinjal
preproge za mej posteljo. Kravate, srage za
moke in ženske. Krla, nogovice, čipke in žamet,
kakor tudi raznovrstne drobnarje.

ANTON SKERL

mehanik, zapriseženi zvedenec.

Trst - Carlo Goldonijev trg II. - Trst.
Zastopnik tovarne koles in motokoles „Puch“.

Napeljava in zaloga električnih zvončkov. Izključna
prodaja gramofonov, zonomofonov in fonografov. Zaloga
priprav za točiti pivo. Lastna mehanična delavnica za
popravljanje sivalnih strojev, koles, motokoles itd.

Velika zaloga pripadkov po tovarničkih cenah.

TELEFON štev. 1734.

JAKOB SOTLAR

Via dei Bacchi 3.

Zaloga dalmatinskih in istrskih vin prve
vrste. Vsakovrstni desertni likerji. Najfinješi
spirit za konzerve.

Prodaja na debelo in drobno.

Dostavljanje na dom.

Oglas.

V novo otvorenjej kleti se nahajajo sledeča
calmatnska vina:
črno po 32 novč.
opolo 36 ..
belo 40 ..
v zaprtih bočnikah po 80 novč., fino
rganje dalmatinsko olje po 48 novč.

MAKALE & KULUŠIĆ

Chiozza 19 „Alla borgata di Sebenico“ Chiozza 19

ulica dele Ponte br. 6

Fondo Coroneo!

Največja razstava sedanjosti:
Traberjev svetovnoznameni anatomični muzej.

Nad 1000 razstavljenih predmetov.

Otvoren vsak dan od 9. predp. do 9. zvečer
V petek samo za dame.

Vstopnina 40 st., vojaki in otroci 20 st.

sprejemo zavarovanja človeškega življenja po najraznovrstnejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji, ko nobena druga zavarovalnica Zlasti je
nugodno zavarovanje na doživetje in
smrt z manjšujočimi se vplačili.

Vsek član ima po pretekli petih let
pravico do dividende.

MALA OZNANILA

— ZAVAROVANJA —

— ZALOGA —

— TRGOVINA —

— STISKALNICE —

— PEKARNA —

— MIRODILNICA —

— KOPAČ —

— VASILJEVSKA —

— KOMERCIJALNA —

— PRODAJALNICA —

— KONSTANTIN RUBNIK —

— KRAJINSKA —

— KOMERCIJALNA —</